

<i>Rodzaj dokumentu:</i>	Zasady oceniania rozwiązań zadań
<i>Egzamin:</i>	Egzamin maturalny
<i>Przedmiot:</i>	Język niemiecki
<i>Poziom:</i>	Poziom podstawowy
<i>Forma/Formy arkusza:</i>	EJNP-P0-100 (wersja A, wersja B)
<i>Termin egzaminu:</i>	13 maja 2021 r.
<i>Data publikacji dokumentu:</i>	21 czerwca 2021 r.

Rozumienie ze słuchu

Zadanie 1.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021 ¹⁾		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
1.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
1.2.			R
1.3.			R
1.4.			F
1.5.			F

Zadanie 2.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź	
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	Wersja arkusza	
			A	B
2.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B	D
2.2.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A	E
2.3.		2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	C	C
2.4.		2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	D	B

¹⁾ Załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz.U. poz. 493, z późn. zm.).

Zadanie 3.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź	
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	Wersja arkusza	
			A	B
3.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A	B
3.2.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A	B
3.3.		2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	A	C
3.4.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C	A
3.5.		2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A	C
3.6.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C	A

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź	
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	Wersja arkusza	
			A	B
4.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.2) Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	A	B
4.2.			D	C
4.3.			B	A
4.4.			E	F

Zadanie 5.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź	
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	Wersja arkusza	
			A	B
5.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A	C
5.2.		3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	C	A
5.3.		3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A	C

Zadanie 6.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź	
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	Wersja arkusza	
			A	B
6.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	D	A
6.2.			D	A
6.3.			C	D
6.4.			B	C
6.5.		3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	D	C

Zadanie 7.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź	
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	Wersja arkusza	
			A	B
7.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.6) Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	B	C
7.2.			A	B
7.3.			E	D

Znajomość środków językowych

Zadanie 8.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź	
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	Wersja arkusza	
			A	B
8.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A	C
8.2.			C	A
8.3.			C	A
8.4.			A	C
8.5.			A	C

Zadanie 9.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź	
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	Wersja arkusza	
			A	B
9.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A	B
9.2.			A	B
9.3.			C	A
9.4.			A	C
9.5.			C	A

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Twoja rodzina przeprowadza się do nowego mieszkania. W e-mailu do kolegi z Niemiec:

- napisz, dlaczego się przeprowadzacie
- opisz pamiątkę z dzieciństwa znaną podczas pakowania
- napisz, jakie emocje wywołała w Tobie ta pamiątka
- napisz, którego z mebli nie chcesz zabrać do nowego mieszkania i dlaczego.

Wymagania ogólne

- I. *Znajomość środków językowych.*
Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].
- III. *Tworzenie wypowiedzi.*
Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.
- IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*
Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*
- 5.1) *Zdający opisuje [...] przedmioty [...].*
- 5.5) *Zdający wyraża i uzasadnia [...] opinie, poglądy i uczucia.*
- 7.2) *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*
- 7.7) *Zdający wyraża emocje (np. radość, niezadowolenie, zdziwienie).*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów z polecenia zdający się odniósł w swojej wypowiedzi, a następnie ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

- W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt, np. za pomocą ilu zdań i jakich, za pomocą ilu czasowników/określników, jak złożona jest wypowiedź, jak wiele szczegółów przekazuje?
 - Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - nie realizuje tego podpunktu
 - realizuje go w sposób niekomunikatywny.
 - Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - napisz, dlaczego się przeprowadzacie**
Wir ziehen um, denn die neue Wohnung ist groß. (jedno odniesienie)
 - rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Wir ziehen um, denn die neue Wohnung ist groß und hell.* (dwa odniesienia)
 - Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - napisz, dlaczego się przeprowadzacie**
Wir ziehen um, denn die neue Wohnung ist groß, hell und preiswert.
 - jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
Wir ziehen um, denn die neue Wohnung hat eine gute Lage. Sie liegt in der Innenstadt und ist dazu ruhig gelegen. (jedno rozbudowane odniesienie)
- W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:

- a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np.
- **napisz, którego z mebli nie chcesz zabrać do nowego mieszkania i dlaczego**
Ich nehme den Kleiderschrank nicht mit.
- b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. *Ich nehme den Kleiderschrank nicht mit, denn er ist zu alt.*
- c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. *Das Möbel nehme ich nicht mit. Es gefällt mir nicht mehr, es ist zu alt und braucht Reparatur.*
- d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź, np. *Ich nehme den Kleiderschrank nicht mit, denn er ist zu alt und braucht Reparatur.*
6. Wyrażenia takie jak np. *interessant, bemerkenswert* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażeń, lub za pomocą równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
- **opisz pamiątkę z dzieciństwa znaną podczas pakowania**
Die Jacke, die ich gefunden habe, ist blau, grau und grün. / Diese Legosteine, die ich fand, habe ich von meiner Tante, meinem Onkel und meinem Opa.
 - **napisz, jakie emocje wywołała w Tobie ta pamiątka**
Ich wurde traurig und froh.
8. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
- **opisz pamiątkę z dzieciństwa znaną podczas pakowania**
Ich fand meinen Teddybären. Er ist schön. Er ist weiß und weich.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory takie jak np. *sehr, genug, ein bisschen* nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia, np.
- **opisz pamiątkę z dzieciństwa znaną podczas pakowania**
 - **napisz, którego z mebli nie chcesz zabrać do nowego mieszkania i dlaczego**
Ich habe meinen alten Kinderstuhl gefunden und ich möchte ihn in die neue Wohnung nicht mitnehmen.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy danego podpunktu, np. opisując pamiątkę z dzieciństwa znaną podczas pakowania, zdający pisze: *Es ist originell.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt niezrealizowany), np. informując o powodzie przeprowadzki, zdający pisze: *Wir ziehen um, weil die Gebung schön ist.* (O→N) zamiast *Wir ziehen um, weil die Umgebung schön ist.*
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np.
 - **napisz, którego z mebli nie chcesz zabrać do nowego mieszkania i dlaczego**
Ich weiß nicht, was ich nicht mitnehmen soll und warum. („nie odniósł się”)
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
 - **opisz pamiątkę z dzieciństwa znaną podczas pakowania**
Ich habe mein Pamiętnik gefunden. („nie odniósł się”)
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
 - **opisz pamiątkę z dzieciństwa znaną podczas pakowania**
Ich habe mein Tagebuch gefunden. Da haben meine Freundinnen Blumen gezeichnet und śmieszne Gedichte geschrieben. („odniósł się i rozwinął”)

Zadanie 10.

Twoja rodzina przeprowadza się do nowego mieszkania. W e-mailu do kolegi z Niemiec:

- napisz, dlaczego się przeprowadzacie
- opisz pamiątkę z dzieciństwa znaną podczas pakowania
- napisz, jakie emocje wywołała w Tobie ta pamiątka
- napisz, którego z mebli nie chcesz zabrać do nowego mieszkania i dlaczego.

Hallo Markus,

nächste Woche ziehen wir in eine neue Wohnung um.

• napisz, dlaczego się przeprowadzacie

7.2) Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

5.5) Zdający wyraża i uzasadnia (...) opinie, poglądy i uczucia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający wskazuje powód, dla którego on / jego rodzina przeprowadza się do nowego mieszkania, np. *Wir tun das (Wir ziehen um), denn die neue Wohnung ist günstig gelegen; meine Schule, Geschäfte sind in der Nähe und mein Vater hat nur fünf Minuten zu Fuß zu seinem Arbeitsplatz.*

Przez powód przeprowadzki do nowego mieszkania / miejsca zamieszkania rozumie się:

- okoliczności, które wpłynęły na taką decyzję, np. *Der Vater hat eine sehr günstige/interessante Arbeitsstelle bekommen und sich sofort für den Umzug entschieden. / Unser Onkel hat uns über die freie Wohnung informiert und uns von dem Umzug überzeugt.*
- preferencje piszącego lub członków jego rodziny, np. *Wir ziehen um, weil meine Mutter die Lage des neuen Hauses toll findet. / Mein Vater ist sehr von der neuen Wohnung beeindruckt.*
- zalety nowego mieszkania / miejsca zamieszkania, np. *Wir ziehen um, denn die neue Wohnung ist größer als die jetzige. / Unser neues Haus liegt in einer schönen Gegend. / ... liegt in der Nähe der Firma meines Vaters.*
- niedogodności obecnego mieszkania / miejsca zamieszkania, np. *Wir ziehen um, denn die alte Wohnung hat eine schlechte Lage. / Die jetzige Wohnung ist kleiner als die neue. / Das alte Haus ist von der Firma meines Vaters sehr weit entfernt. / Die jetzige Wohnung ist sehr teuer.*

W pracy nie musi pojawić się spójnik „bo”, „ponieważ”, „dlatego” (*denn, weil, deshalb/deswegen/darum*), ale z kontekstu wypowiedzi musi wynikać powód zmiany mieszkania / miejsca zamieszkania, np. *Wir möchten umziehen. Meine Eltern halten die neue Wohnung für schön und gut gelegen, d.h. ruhig und nahe dem Zentrum.* („odniósł się i rozwinął”).

Wymagany jest spójnik „bo”, „ponieważ”, „dlatego”, gdy z kontekstu wypowiedzi nie wynika powód zmiany mieszkania / miejsca zamieszkania, np. *Wir ziehen um. In dem Haus wohnen acht Familien.* („nie odniósł się”) *Wir ziehen um, weil in dem Haus acht Familien wohnen.* („odniósł się”).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie odnosi się do tego podpunktu polecenia, np.

- informuje jedynie o poszukiwaniu nowego mieszkania, np. *Wir haben lange nach der Wohnung gesucht.*
- pisze, że zamierza kupić/wynająć nowe mieszkanie, np. *Wir möchten die Wohnung kaufen/mieten.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Wir waren zu Besuch bei unserem Onkel und da haben wir eine Wohnung gesehen.</p> <p>In unserer kleinen Wohnung gibt es einen großen Garten. (O→N, zaburzenie komunikacji)</p> <p>Die neue Wohnung gefällt mir nicht.</p>	<p>Wir möchten in die neue Wohnung umziehen, denn die Miete dort ist viel niedriger.</p> <p>Unsere Nachbarn sind laut.</p> <p>In unserem alten Haus gibt es keinen Lift.</p>	<p>Wir ziehen um, weil unsere Bekannten uns über das günstige Angebot informiert haben: eine tolle Wohnung; gut gelegen, hell und preiswert.</p> <p>Die Oma ist gestorben und wir haben ihre Wohnung geerbt. Sie ist größer, hat vier Zimmer und zwei Toiletten.</p> <p>Unser Haus liegt leider direkt zur lauten Straße, wo es viel Verkehr gibt. Auch LKWs fahren oft. Ich hoffe, in dem neuen Haus ist es anders.</p>

• **opisz pamiątkę z dzieciństwa znaną podczas pakowania**

5.1) Zdający opisuje [...] przedmioty [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający wymienia i opisuje swoją pamiątkę (z dzieciństwa), którą znalazł podczas pakowania, np. *Beim Packen habe ich meine alte Puppe gefunden.*

Za opis pamiątki uznaje się określenia odnoszące się do takich aspektów, jak:

- rodzaj, np. *Im Schrank habe ich mein Spielzeug aus der Kindheit gefunden: ein Auto.*
- wiek, np. *Meine Puppe ist 15 Jahre alt.*
- wielkość, np. *Meine Briefmarkensammlung ist ganz groß.*
- pochodzenie, np. *Das sind Briefmarken aus Afrika und Asien. / Diese Legosteine habe ich von meinem Onkel bekommen.*
- kolorystyka, np. *Mein Teddybär ist gelb.*
- materiał, z jakiego jest wykonana pamiątka, np. *Die Katzenfigur ist aus Porzellan.*

Jeżeli zdający skupia się wyłącznie na jednym aspekcie, np. odnosi się tylko do kolorystyki jakiegoś przedmiotu, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana maksymalnie jako „odniósł się”, np. *Mein erstes Kleid war rot, gelb und blau.*

Akceptowane są również komunikatywne odpowiedzi, w których zdający

- porównuje znaną pamiątkę z innymi przedmiotami, np. *Das alte Handy ist nicht so modern wie mein Smartphone.*
- opisuje pamiątkę, informując o czynnościach, które wykonywał lub nie mógł wykonywać przy jej pomocy i które jednocześnie wskazują na jej wygląd/cechę, np. *Mit meinem alten Handy konnte ich nicht fotografieren, aber der Akku hielt eine Woche.*

Nie jest wymagane użycie wyrażenia „z dzieciństwa”, „pamiątka z dzieciństwa”.

Wyrażenia „z dzieciństwa”, „pamiątka z dzieciństwa” nie stanowią rozwinięcia wypowiedzi.

Jako rozwinięcie tego podpunktu polecenia traktuje się:

- okoliczności znalezienia pamiątki, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowy element tego podpunktu polecenia, czyli opisuje znaną pamiątkę, np. *Als ich die Bücher eingepackt habe, habe ich unten im Schrank mein altes Foto gefunden.* („odniósł się i rozwinął”); ALE *Ich habe die Bücher eingepackt.* („nie odniósł się”)
- przedstawienie opinii o pamiątce, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowy element tego podpunktu polecenia, czyli opisuje znaną pamiątkę, np. *Die alte Uhr, die ich fand, gefällt mir sehr: Die Ziffern sind groß und schwarz.* („odniósł się i rozwinął”); ALE *Die Uhr gefällt mir sehr.* („nie odniósł się”)

Użycie liczebników i/lub innych wyrażen określających ilość nie jest uznawane za kolejne odniesienie do podpunktu polecenia, np. *In dem Album gibt es ca. 1000 Briefmarken.* („odniósł się”).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie odnosi się do tego podpunktu polecenia, np.

- podaje tylko imię, które nadał tej pamiątce bez wyjaśnienia, co to jest, np. *Ich habe meine Alma gefunden.*
- informuje jedynie, że znalazł pamiątkę z dzieciństwa, np. *Ich habe das Andenken aus meiner Kindheit gefunden.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Unter dem Bett war Lola. Ich habe mich gefreut.</p> <p>Ich habe auch viele Sachen gefunden, die mich an die Kindheit erinnerten.</p> <p>Als Kind hatte ich ein Auto. Schade, dass mein Bruder es verloren hat.</p>	<p>Ich fand die Puppe, sie hat nur ein Auge.</p> <p>Ich habe ein Buch gefunden, das ich von meiner Tante bekommen habe.</p> <p>Bei dem Packen fand ich mein Tagebuch. Ich finde es toll.</p>	<p>Beim Packen fand ich meinen Teddybären. Er ist braun, hat eine grüne Hose und blaue Augen.</p> <p>Beim Sortieren habe ich zufällig mein Buch über Affen gefunden, das ich immer gelesen habe, als ich klein war. Dieses Buch habe ich in München gekauft.</p> <p>Ich fand das Album mit meinen Fotos aus der Kindheit. Auf einigen Fotos bin ich mit meinen Großeltern, deshalb sind sie für mich sehr wichtig.</p>

• napisz, jakie emocje wywołała w Tobie ta pamiątka

7.7) Zdający wyraża emocje (np. radość, niezadowolenie, zdziwienie).

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający opisuje pozytywne/negatywne emocje, jakie w nim wywołała znaleziona pamiątka, np.

- wyraża radość, wzruszenie, np. *Ich habe mich gefreut, als ich dieses Buch gefunden habe. / Als ich diesen Brief an den Nikolaus fand, war ich sehr gerührt. / Ich freue mich, dass ich den Teddybären fand. Er erinnert mich an eine gute Zeit, deshalb ist er mir sehr wichtig.* LUB
- wyraża rozczarowanie (np. pamiątka wygląda inaczej niż ją zapamiętał), np. *Leider sieht dieses Maskottchen anders aus. Es war beige, jetzt ist es grau geworden. / Ich habe das Tagebuch für interessant gehalten, jetzt hasse ich es.* LUB
- opisuje swoje zachowanie (lub swoją reakcję) świadczące o przeżywanych emocjach, np. *Als ich diesen Schlafanzug fand, erzählte ich meinem Freund viel über die Geschichte dieser Sache. / ... weinte ich vor Freude / ... lachte ich laut.*

Akceptowane są również komunikatywne odpowiedzi, w których zdający

- wyraża emocje, używając przymiotników oceniających, np. *Ich habe ein Heft mit schlechten Noten gefunden. Das war schrecklich!*
- pisze o emocjach, używając porównań, np. *Als ich diesen Teddybären gefunden habe, habe ich mich wie ein Kind im Kindergarten gefühlt.*
- stosuje czas teraźniejszy, np. *Ich bin sehr glücklich, dass ich diese Sache gefunden habe. Sie erinnert mich an meine Kindheit.*

Przedstawienie tylko opinii nie jest realizacją tego podpunktu polecenia, ale jest traktowane jako element rozwijający, pod warunkiem że piszący realizuje kluczowy element tego podpunktu polecenia, np. *Ich habe ein Maskottchen gefunden. Es war für mich sehr wichtig.* („nie odniósł się“) / *Ich habe ein Maskottchen gefunden. Ich war froh darüber. Es war für mich sehr wichtig.* („odniósł się“)

Nie akceptuje się odpowiedzi, w których zdający nie odnosi się do tego podpunktu polecenia, np.

- informuje jedynie, że znalazł pamiątkę, nie wyrażając żadnych emocji z tym związanych, np. *Ich habe meinen besten Ball gefunden. / Gestern habe ich mein Maskottchen gefunden.*
- wyraża emocje, ale są one związane z innym przedmiotem, a nie ze znalezioną pamiątką, np. *Meine Mutter hat mir ein neues Smartphone gekauft. Das freut mich sehr.*
- pisze o emocjach innych osób, np. *Als ich meine erste Mütze fand, weinte meine Mutter.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Ich bin immer sehr emotionell.</p> <p>Mein Vater war sehr glücklich, dass ich das Buch gefunden habe.</p> <p>Ich habe mein Foto gefunden. Ich war damals 5 Jahre alt.</p>	<p>Als ich die Sache fand, wurde ich traurig.</p> <p>Ich habe meine Kette gefunden. Ich fühlte mich fantastisch!</p> <p>Ich bin glücklich, weil das alte Handy noch funktioniert.</p>	<p>Als ich diesen Liebesbrief gefunden habe, hat mir der Kopf wehgetan. Ich habe mich an meine Freundin erinnert und geweint.</p> <p>Ich bin sehr glücklich. Meine schönste Porzellanfigur, die ich in der Schule bekommen habe, habe ich wiedergefunden. Das ist fantastisch!</p>

- napisz, którego z mebli nie chcesz zabrać do nowego mieszkania i dlaczego.

7.2) Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

5.5) Zdający wyraża i uzasadnia (...) opinie, poglądy i uczucia.

- Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą, wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (poinformowanie o tym, którego z mebli zdający nie chce zabrać do nowego mieszkania, oraz wyjaśnienie, dlaczego nie chce go zabrać) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy, np. *Ich nehme den Sessel nicht in die neue Wohnung mit, denn er ist zu klein und deshalb nicht mehr bequem.* („odniósł się i rozwinął”).
- Jeżeli zdający w minimalnym stopniu nawiązał tylko do jednego członu, tj.
 - a) poinformował o tym, którego z mebli nie chce zabrać do nowego mieszkania, ale nie wyjaśnił, dlaczego nie chce go zabrać, np. *Ich nehme den Sessel nicht in die neue Wohnung mit.* ALBO
 - b) wyjaśnił, dlaczego nie chce zabrać mebla do nowego mieszkania, ale nie poinformował, którego konkretnie z mebli nie chce zabrać, np. *Ich hatte immer mein Lieblingsmöbel, aber es gefällt mir nicht mehr. / ... aber es ist nicht mehr bequem.* wówczas uznaje się, że odniósł się do tego podpunktu polecenia.
- Jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, np.
 - a) *In die neue Wohnung nehme ich den kleinen Nachtschrank nicht mit, der jetzt im Schlafzimmer neben meinem Bett steht.* (rozbudowana informacja o tym, gdzie dokładnie stoi szafka nocna, ale brak wyjaśnienia, dlaczego nie chce jej zabrać)
 - b) *Ich nehme das Möbel nicht mit, denn es ist zu groß und die Farbe gefällt mir nicht mehr.* (rozbudowana informacja o powodach, dla których nie chce zabrać mebla, ale brak informacji o tym, co to za mebel), wówczas uznaje się, że odniósł się do tego podpunktu polecenia.

Realizując drugą część podpunktu polecenia, zdający może wyjaśnić, dlaczego nie chce zabrać danego mebla, w następujący sposób:

- negatywnie ocenia ten mebel, np. *Ich finde den Stuhl unbequem.*
- stwierdza, że ten mebel nie pasuje do nowego mieszkania, np. *Der schwarze Tisch passt nicht zu meinem neuen Zimmer, dazu ist er zu groß.*
- wskazuje brak miejsca w nowym mieszkaniu na ten mebel, np. *Mein neues Zimmer ist leider zu klein für den großen Tisch.*
- informuje o zamiarze przekazania tego mebla np. sąsiadowi, koledze; *Den Schrank möchte ich meinem Nachbarn abgeben.*

Wymagany jest spójnik „bo”, „ponieważ”, „dlatego” (*denn, weil, deshalb/deswegen/darum*), gdy z kontekstu nie wynika jednoznacznie powód, dla którego zdający nie chce zabrać danego mebla, np. *Ich nehme den blauen Tisch nicht in die neue Wohnung mit, denn er ist aus Plastik und die blaue Farbe passt nicht zu neuen Möbeln.* („odniósł się i rozwinął”). ALE *Ich nehme den Tisch nicht in die neue Wohnung mit. Er ist blau.* („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie odnosi się do żadnej części tego podpunktu polecenia.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Ich brauche keine neuen Möbel.</p> <p>Ich will keine Möbel mitnehmen, aber ich muss.</p> <p>Ich nehme es nicht mit.</p>	<p>In die neue Wohnung möchte ich meinen Kleiderschrank nicht mitnehmen.</p> <p>Ich nehme aus meinem Zimmer alle Möbel ohne die Kommode mit, denn sie ist kaputt.</p> <p>Das Möbel nehme ich nicht mit, denn es ist zu alt.</p>	<p>Was soll ich in die neue Wohnung mitnehmen? Meinen Schreibtisch nehme ich sicherlich nicht mit. Er ist alt und zu klein.</p> <p>In der neuen Wohnung brauche ich keinen Sofatisch. Ich möchte mehr Platz haben. Außerdem gefällt mir seine Farbe nicht.</p>

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Hallo Markus,
nächste Woche ziehen wir in eine neue Wohnung um.
Ich möchte dir schreiben, dass wir umziehen und das ist toll.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych (przeskakiwania z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszernie fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych ujętych w zakresie struktur w Aneksie do Informatora, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej **w roku szkolnym 2020/21** na poziomie **A2+** (w skali ESOKJ).
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none"> • brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none"> • liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none"> • liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczenia	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce (gżeje).
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce (gżac) w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę <u>bo było gorąco.</u>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 wyrazów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Wyrazy zapisane przy użyciu skrótów, np. *gn8 (Gute Nacht)*, *LG (Liebe Grüße)*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych (takie błędy nie są oznaczane w pracy zdającego). Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *Serie, Zeitschrift*, np. *die Serie „M jak miłość”, die Zeitschrift „Świat Dysku”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Ich lese Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.

10. Zabronione jest pisanie wypowiedzi obraźliwych, wulgarnych lub propagujących postępowanie niezgodne z prawem. W przypadku takich wypowiedzi zostanie podjęta indywidualna decyzja dotycząca danej pracy, np. nie zostaną przyznane punkty za zakres środków językowych oraz za poprawność środków językowych lub cała wypowiedź nie będzie podlegała ocenie.
11. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
12. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *zu Hause* (2 słowa), *für die Arbeit* (3 słowa), *10. Januar 2012* (3 słowa), *1780* (1 słowo), *dreihundertsiebenundzwanzig* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są:
 - słowa łączone dywizem, np. *Rock-Hits*, *Wegwerf-Gesellschaft*
 - formy skrócone, np. *geht's*, *gibt's*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*,
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* (1 słowo), *Wilhelm II.* (2 słowa).
4. Podpis XYZ nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ich lese Neue Horyzonty.* (4 słowa).